

Abstrakt referatu Sylwestra Wysockiego „Paradoks statku Tezeusza w odniesieniu do współczesnego człowieka, czyli czy kiedykolwiek jesteśmy prawdziwymi sobą?”

Referat analizuje klasyczny paradoks statku Tezeusza w kontekście tożsamości współczesnego człowieka, wstawiając pytanie o ciągłości i autentyczność naszego „ja” w obliczu nieustannych zmian. Wprowadzenie do paradoksu Plutarcha stanowi punkt wyjścia do rozważań nad naturą tożsamości w obliczu stopniowych transformacji. Następnie, praca eksploruje implikacje paradoksu dla zrozumienia ludzkiej tożsamości, podkreślając, że podobnie jak statek, człowiek podlega ciągłym zmianom fizycznym i psychicznym, co komplikuje jednoznaczną definicję „prawdziwego ja”.

W dalszej części referatu odwołuję się do koncepcji tożsamości wszy analizowanych przez różnych filozofów (Charles Taylor, Richard Jenkins, Martin Sökefeld, Odo Marquard, Richard Rorty, Homi K.Bhabha), ukazując złożoność i wielowymiarowość tego zagadnienia. Podkreślone zostaje społeczny i kulturowy Kontekst kształtowania tożsamości, jak również historyczną zmienność jej rozumienia.

Praca analizuje również koncepcję wielorakich tożsamości, charakterystyczną dla współczesnego człowieka funkcjonującego złożonym świecie wielu ról społecznych. W tym kontekście, paradoks statku Tezeusza staje się metafora dynamicznej i zmiennej natury ludzkiego „ja”, które nieustannie traci i zyskuje nowe aspekty.

W konkluzji, referat stawia fundamentalne pytanie, czy w obliczu ciągłych zmian i wielość ról możemy mówić o jednym, prawdziwym „ja”. Podkreśla, że bycie sobą jest raczej procesem nieustannego poszukiwania, odkrywania i rozwijania siebie, a nie statycznym stanem. Paradoksa statku Tezeusza służy jako narzędzie do refleksji nad dynamiczną naturą tożsamości i nie jedną znaczną odpowiedzią na pytanie o autentyczność naszego „ja” w ciągle zmieniającej się rzeczywistości.